

PRETVORBA

Alma Fides

Dogada se svaki dan. Susrećemo se — i sudaramo se. Jedni drugima uranjamо u mrežu vida i dodirujemo se — u rani. Nerazumljivi u kretnji, govoru, u disanju. Tako je često bespredmetno ime, naziv bilo koga, bilo čega, kad ni ruka ni pogled ne umiju oblikovati ljubav. A sve činimo u ime čovječnosti. Ljubavi oblјutavismo okus zbog prečeste upotrebe riječi od koje trne jezik i unakazuju se usta. Sve što imamo nudimo na prodaju, sve izlažemo za dobit ne obazirući se na srce. Ako smo uskrćeni, progoni nas nagon za otimanjem. Zgoditak viška ne stišava ojađenost i nemir. Na kraju — nemamo lice. Ne opipavamo kost vlastitu, ne umijemo istražiti neponovljivu boju krvi.

Iz dana u dan, iz časa u čas osvajajući prostor kuće, ulice, grada, zamišljene Zemlje — ne opažamo da smo veći. Umor nam je mjera hoda.

Takvi smo. Tako je sve u nama i oko nas, s nama i bez nas. Izlozi su nadomjestak za prazninu vida. Prometna vreve jalovo dočarava svetkovinu dječje mašte. Mehanizam pozdrava i ponavljanja riječi gostoprимstva i želje zdravlja razgoličuju sveopću bolest: ljudi, životinja, stvari.

Mladost je suhoparni zbroj godina, starost nema utjehu sjećanja. Zrelost je ozakonjena trulež.

Magnetofoni, gramofoni, mikrofoni, zvučnici, ekrani veliki, ekrani mali, kompjutori, roboti — promiču misao bez duha i dobre volje.

Gospodine. Znamo da Jesi. Jedini. Nauči nas izgovorati molitvu životom srca, uzletom i poniranjem uma. Označi staze Zavjeta. Najavi raspjevani povratak hodočašća. U neminovnim maglama dana i noći ne dopusti da obezglesi obećanje Psalma.

Demonstriraj blaženstva Propovijedi na gori zvučnim i vizualnim efektima suvremenog prenosa misli. Kao nekoć, nametni se božanski i u šutnjci.

Uvijek su stepenice. Penjanje u Nepoznato. Usponi do krova, do tornja, do oblaka, do zamišljene boje neba. A u tišini polumračnog prizemnog prostora jedno kandilo potiskuje kričava neonska svjetla ulice, grada, Zemlje, svijeta. Zasjenjuje i sunce i zvijezde — i ižarava u srcu. Ne zavijaju vukovi, nema hijena, toplo je — od Radosne vijesti. Ako padnu dugo omrzнуте kiše, oprat će i blato i prašine, bezbrojne tragove nasilja, naslage obrazina, prljave nanose kivnih rijeka Mržnje. Zaskočit će male lisice u jutarnjoj sjeni loze — najavit će berbe. Topao pšenični kruh i mlado vino za svečanost Pretvorbe.